

1969 11/6 20: 2. Beh. af F. t. midlert. L. om Udfærdigelse af nye Valglistor til Rigsdagsvalg. 1970

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til midlertidig Lov om Udfærdigelse af nye Valglistor til Brug ved Rigsdagsvalg.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1960).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets §§ 1—7 (se Tillæg C. Sp. 1165) og dets Overgang til 3die Behandling vedtoges uden Afstemning.

Man gik dernæst til:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Lov Nr. 153 af 2. August 1914 (Indløseligheden af Nationalbankens Sedler).

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 1497).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Handelsministeren (Rothe): Det Lovforslag, som her foreligger til første Behandling, gaar ud paa at forlænge Gyldigheden af Loven af 2. August 1914, ifølge hvilken Nationalbanken ved kongelig Resolution kan fritages for sin Forpligtelse til at indløse de af Banken udstedte Sedler med Guld. Som det vil erindres, er denne Lovs Gyldighed gentagne Gange blevet forlænget under Krigen, sidst ved Lov af 28. Februar 1920 for Tiden indtil Udgangen af Juli Maaned, til hvilken Tid Nationalbankens Regnskabsaar udløber. I det Lovforslag, som læa til Grund for den sidste Lov af 28. Februar, var der foreslaaet, at Lovens Gyldighed skulde udstrækkes til Udgangen af Februar 1921; men Forslaget gav som bekendt Anledning til en Debat i Landstinget, der satte sig Spor i Udvalgsbetænkningen, som blev afgivet den 26. Februar, og af hvilken det fremgik, at man i Udvalget var blevet enig om at foreslaa Lovens Varighed begrænset til

Udgangen af Juli d. A. Samtidig blev der i Betænkningen udtalt, at hvis Nationalbanken maatte ønske Lovens Gyldighed forlænget ud over den Tid, forventede man, at Handelsministeren i god Tid fremsatte et nyt Lovforslag, for at der kunde blive Lejlighed til en grundig Behandling af hele Sagen. Det Ændringsforslag, Udvalget stillede, blev tiltraadt af den daværende Handelsminister, og Loven fik den Varighed, jeg nylig har nævnt. Men allerede den 5. Marts fremsatte Handelsministeren et nyt Forslag i Folketinget, som imidlertid ikke blev færdigbehandlet af dette Ting, inden Opløsningen fandt Sted. Da Nationalbanken stadig fastholder sit Ønske om Forlængelse af Lovens Gyldighed, og da Handelsministeriet i Betragtning af, at de Omstændigheder, som i Februar gjorde Forlængelsen ønskelig, ogsaa gælder i Dag, kan tiltræde dette Ønske, fremsatte jeg den 1. Juni paa ny Lovforslaget i Folketinget, og efter en hurtig Behandling er det blevet vedtaget dér. Om det vil faa den samme hurtige Behandling her i Tinget, har jeg naturligvis ingen Mening om, men da Lovforslaget under de nuværende Omstændigheder efter min Opfattelse er ikke alene ønskeligt, men ogsaa paakrævet, vil jeg tillade mig at udtale det bedste Haab i saa Henseende, og med disse Bemærkninger tillader jeg mig da at anbefale det til velvillig og hurtig Behandling.

Dalsgaard: Jeg maa være enig med den højtærede Handelsminister i, at det rette Tidspunkt til at aabne for Guldet endnu ikke er kommet. Jeg kunde derfor ogsaa for mit Vedkommende være gaet med til at gennemføre Lovforslaget uændret og uden Udvalgsbehandling, men da det er mig bekendt, at man fra anden Side her i Tinget ønsker, at Sagen skal henvises til et Udvalg, et Ønske, jeg godt forstaar efter den Maade, hvorpaa Sagens Afslutning foregik sidst, skal jeg, naar Forhandlingen er sluttet, tillade mig at foreslaa, at Sagen henvises til et Udvalg, som jeg haaber meget hurtigt vil gøre Lovforslaget færdigt.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling vedtoges uden Afstemning.